

Poklad v nebi.

Žiak vzdychá: Len túto školu dokončiť a na vyššiu sa dostať! Potom naháňa titul, za titulom miesto. A keď si nájde partnera a založí si rodinu, potrebuje vhodný byt. Do bytu nábytok... Z nábytku najprv to nevyhnutné, potom aj zbytočné. A na to všetko potrebuje peniaze. Potom ešte auto, ešte chatu a ešte všeličo... Tak človek oboma rukami zhrňa a obohacuje sa od detstva až do staroby.

Kristus nás upozorňuje: „Nezhromažďujte si poklady na zemi.“ Tu dole je všetko veľmi nestále, neisté, tu všetko podlieha skaze. A ak sa nám aj podarí zachrániť niečo od hrdze, moľov a zlodejov, smrť nám to raz všetko vezme. Ona je tým zlodejom, ktorý ozbíja každého a dokonale ho oberie o všetko pozemské.

Len to si zachráňme, čo si prichystáme v nebi, čo si vo forme dobrých skutkov, vykonaných v milosti a s dobrým úmyslom uložíme do Božích rúk. Len toto nám zostane. Niekedy sa hriech spojí so smrťou. A to je už definitívna krádež. Tam strácame všetko pozemské ale ťažkým hriechom i nebeské. Smrť berie všetko, čo máme uložené tu, hriech všetko, čo máme uložené tam.

A nemožno veci vidieť inak? Nemožno mať poklady aj tu a mať ich aj tam? Či je bohatstvo naozaj natoľko zlé? Odpovieme Kristovým slovom: Kde je tvoj poklad, tam je i tvoje srdce. A toto je to, o čom hovoríme. Kto má rád bohatstvo, nestojí o nebo. A kto túži po nebi, pokladá zlato za niečo, čo má cenu len ak sa premení na skutok dobra a lásky, napríklad tak, že nasýti hladných a pomôže chudobným...

A treba tu vôbec špekulovať? Zbytočne. Tu si možno vybrať z dvoch len jedno. Buďme múdri a vyberme si to, čo je tam hore, aby boli i naše srdcia tam, kde je náš poklad.

Zamyslime sa na chvíľu nad tým, ako poslať naše skutky do neba. Keď občas posielame balík, napíšeme adresu a nalepíme známku, lebo pošta ho len takto môže dodať na miesto určenia. A k Bohu, kam raz chceme dôjsť, by sme si mali denne posilať balík dobrých skutkov.

V ranej modlitbe hovoríme: „Bože obetujem ti skutky dnešného dňa... To je adresa. Poštou, sprostredkovateľom je ktorýkoľvek náš blížny. Priamo nemožno Bohu nič poslať. A spoľahnime sa, čo dáme blížnemu, ale s adresou na Boha, to vždy bezpečne dôjde. Potvrdenie o prijímaní pošty nám dáva týmito slovami: „Čokoľvek ste dali jednému z mojich najmenších bratov, mne ste to dali...“ Ak nechceme nič stratiť, ľuďom ani sebe samým nič neadresujeme. Jediným adresátom našich skutkov nech zostane Boh. Tak znie aj Pavlovo napomenutie: „Čokoľvek robíte... všetko na česť a slávu Božiu robte...“

Predpokladá sa, že nebudeme Bohu posilať niečo zlé alebo povrchné, nedbalo spravené. Kazové výrobky, v ktorých nie je dost' úprimnej snahy konať čo najdôkladnejšie, Boh neprijíma.

Bude to radosť, ak si nájdeme raz v nebi mnoho naposielaných vecí a nemilé prekvapenie, ak nenájdeme vo svojej priehradke nič preto, že sme nekonali svoje dobré skutky pre Boha, ale len pre ľudskú chválu, uznanie alebo hmotný zisk... V takom prípade nás bude musieť Boh poslať s vysvetlením: Už ste dostali svoju odplatu. Zamyslime sa nad touto nepríjemnou možnosťou a snažme sa jej predísť.

Keď sa pýtali novinári povestného brazílskeho futbalistu Pelého, koľko dal v živote gólov, dostali túto vtipnú odpoveď: „Prepáčte, som hráč. Nie účtovník.“ Aké krásne a užitočné by bolo, keby sme takto zmýšľali pri konaní všetkých našich vonkajších dobrých skutkov, keby sme ich nekonali, ako sme si už povedali, pre chválu a všeličo možné, ale zápasili s nepriateľom duší dobročinnosťou, modlitbou a pôstom bez obzerania sa, keby sme zdolávali prekážky a strieľali svoje víťazné góly do jeho bránky bez chvastavého počítania. To by bol raz potlesk v nebi! A to by bolo vyznamenanie! Áno, nech nám pri všetkom, čo dobrého konáme, postačí jediný fotografický záber... ten Boží – zhora...

R./ Hľa, prichádzam, Pane, chcem plniť tvoju vôľu

1. Čakal som, čakal na Pána *
a on sa ku mne sklonil.
2. Do úst mi vložil pieseň novú, *
chválospev nášmu Bohu.
— R.
3. Obety a dary si nepraješ, *
lež uši si mi otvoril.
4. Nežiadaš žertvu ani obetu
zmierenia, *
preto som povedal: „Hľa,
prichádzam.
— R.
5. Vo zvitku knihy je napísané
o mne, *
že mám plniť tvoju vôľu.
6. A to chcem, Bože môj, *
hlboko v srdci mám tvoj zákon.
— R.
7. Ohlasujem tvoju spravodlivosť
vo veľkom zhromaždení;
8. svojím perám hovoriť
nebránim, *
Pane, ty to vieš.
— R.

Iste ste si všimli, že keď známe osobnosti vedeckého, umeleckého alebo športového sveta spomínajú na začiatok svojho účinkovania, radi a s úctou pripomínajú svojich učiteľov. Mohol to byť napríklad vynikajúci vedec, ktorý ich povzbudzoval v štúdiách i v práci, alebo obdivuhodný hudobný skladateľ či vynikajúci herec. Mať vzor z rozličných oblastí života je veľkou pomocou, ako správne žiť. A takisto je veľkou pomocou mať príklad, ako správne žiť život s Bohom.

Ján Krstiteľ bol pre mnohých vzorom hodným nasledovania. Prichádzali za ním tí, ktorí chceli rásť vo viere v Boha. Ako múdry učiteľ viery vedel, že nemôže viazať učeníkov na svoju osobu, lež jeho úlohou bude viesť ich, ukazovať im cestu, povzbudzovať ich, aby mali odvahu a pokračovali ďalej. Keď videl prichádzať Ježiša, poslal za ním svojich učeníkov. Ved' práve na to ich pripravoval, aby spoznali Mesiáša - „Hľa, Baránok Boží“ – ten, ktorý prinesie vykúpenie ľudstva. Pripravoval ich na to, aby sa vybrali za Kristom - Pánovým Pomazaným. Jánovi učeníci poslúchli svojho učiteľa: „Šli teda, videli, kde býva, a zostali v ten deň u neho.“ A Ježiš navždy určil ich život. Žiť s Kristom jednoducho znamenalo a znamená stať sa lepšie človekom. Ján naplnil svoju úlohu.

Texty zo Svätého písma nás upozorňujú na jednoduchý, pritom zásadný fakt, ktorý veľmi rukoplatne vyjadruje príslovie: „Povedz mi, kto je tvojím priateľom, a ja ti poviem, aký si človek.“ Je dôležité hľadať si a mať v živote priateľov, ktorí povzbudia, inšpirujú, pomôžu nachádzať to, čo robí život lepším, láskavejším, dôstojnejším, krajším - viac ľudským... A sú takí, ktorým bola zverená úloha pomáhať ľuďom rozvíjať ich život, povzbudzovať, viesť, nie viazať zverených učeníkov na seba. Na prvom mieste sú to, samozrejme, rodičia, ale rozhodne aj všetci tí, ktorým je zverené poslanie vychovávať, vzdelávať, učiť, viesť. Sme si navzájom veľmi potrební, ak si uvedomíme, že to, čo jeden od druhého chceme, ba musíme jeden druhému ponúkať, je dobro, pokoj, krása a láska. Ak sú to hodnoty, podľa ktorých chceme žiť a konať na zemi, ak k tomu nasmerujeme naše vzťahy a tomu slúžia naše priateľstvá, sám Boží Syn príde, ujme sa nás a naplní náš život pre večnosť.

RÓBERT BEZÁK

**Od 18. do 25. januára je
„Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov.“**

Liturgický kalendár

19.I. pondelok sv. Marius, Marta, Audifax a Abakus, mučeníci
20.I. utorok sv. **Fabián, pápež, Šebastiaán, mučeník**
21.I. streda sv. **Agnesa, panna a mučenica**
22.I. štvrtok sv. **Vincent, diakon a mučeník**
23.I. piatok sv. Ján Almužník, biskup
24.I. sobota sv. **František Saleský, biskup a učiteľ Cirkvi**

Dejiny spásy sú priam mystickým zápasom dobra so zlom. Zo správ médií sa môže zdať, že zlo má v súčasnom svete navrch. Zneužívanie moci, korupcia, poškodzovanie povesti niektorými médiami - to sú len niektoré zo spoločenských ziel súčasnosti.

Sila zla spočíva v našej slabosti a jeho slabosť v našej sile. Ved' prečo na Slovensku tak dlho vládli protináboženské komunistické sily temna? Zlo využívalo naše prirodzené slabosti - ohnuté chrbty, ľahostajnosť, strach, sebeckosť, alibistickú slepotu, keď sa páchala nepravosť. Bez pôdy, na ktorej mohlo rásť a parazitovať, by rýchlo zahynulo. A zlo túto pôdu prihnojovalo pokušeniami moci, peňazí, kariéry, a keď to inak nešlo, vycerilo aj ostré zuby. Tá pôda, do ktorej zlo zapúšťa svoje korene a z ktorej čerpá živiny, však nie je zlom a ani nie je zlá.

Ani v novembri 1989 sa to silné zlo nestratilo. Len už nie je také tupé a brutálne, ale ostalo zlom. Keď minister zneužíva svoju moc, keď primátor krajského mesta tají informácie o činnosti svojho úradu, keď pre mesto nevýhodne predáva verejný majetok, keď úradník zoberie od občana úplatok, aby ten dostal, čo mu podľa zákona patrí, to všetko je zlo. A toto zlo existuje opäť len vďaka našej slabosti - keby úradník svojím mlčaním nekryl chrbát zlu svojho šéfa, keby sudca rozhodol podľa morálky a spravodlivosti a nemaskoval zlo alibisticky nájdeným paragrafom, nemalo by šancu. Zlo nie je anonymné - má tvár a meno konkrétneho ministra, primátora, úradníka, denníka, týždenníka. Zlo sa vyslovenia svojho mena bojí.

Boh nás vyzval nebáť sa. Pomenovať zlo a postaviť sa na stranu dobra. Pán spravodlivých odmení - tu na zemi, ale najmä v nebi. Prosba „zbav nás Zlého“ patrí k začiatkom a koncom našich dní tak, ako prosba o každodenný chlieb. Len škoda, že na kresťanskom Slovensku to nie je zatiaľ tak...

IVAN RONČÁK

Sväté omše v 2. týždni Cezročného obdobia (B)

20.I. utorok

18.00 + p. Fidéľ - Ambróz Jurčovič OFM (5.výr.)

21.I. streda

17.00 na úmysel

23.I. piatok

17.00 + Miroslav Kordoš

24.I. sobota

17.00 + Michal Jurčovič, manželka a rodičia

Upratovanie kostola č.d. 176 – 202

25.I. 3. nedeľa cezročná (B)

8.00 + Vladimír Matúšek, rodičia a strýko Gusto

9.15 + za farníkov

Bude to tak, ako keď sa istý človek chystal na cestu. Zavolať si sluhov a zveril im svoj majetok: Jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu, jeden, každému podľa jeho schopnosti, a odcestoval.

Mt 25, 14 - 15

Práca

Boh každého človeka obdaroval určitým množstvom talentov. Každý dostal od Boha toľko schopností, koľko potrebuje k tomu, aby svoj život dôstojne prežil. Človek má svoje schopnosti využiť v práci. Práca mu pomáha, aby svoje talenty nezakopal. Pracovisko je veľkým komunikačným priestorom. Je zaujímavé sledovať rozličné publikácie, ktoré učia ľudí, ako majú komunikovať, keď hľadajú pracovné miesto. Odporúčajú im, čo si na prvé stretnutie so zamestnávateľom majú obliecť, ako majú sedieť, alebo ako majú odpovedať na otázky. Všetko má smerovať k tomu, aby urobili taký dojem, že prácu dostanú. Niekedy žiadatelia musia absolvovať aj psychologické testy, aby zamestnávateľ ešte lepšie spoznal ich schopnosti. Je táto „tortúra“ potrebná? Zmysel má to, kde človek nemusí hrať divadlo. Pokiaľ sa človek správa prirodzene, tak je to pre druhého najlepšia informácia o ňom. Ak je však jeho prejav nacvičený, hraný, afektovaný a neprirodený, a zároveň je pod určitým stresom, tak je to nedôstojné a neprímerané a o človekovi to veľa nehovorí, alebo hovorí, že je chameleón. Rozličné typy pracovísk majú rozličné možnosti na komunikáciu. Pracovisko je vždy jedno z dôležitých miest v našom živote, kde časom ukážeme akí sme v skutočnosti ľudia. Pomáha k tomu aj naša reč a rozprávanie. Kresťan by nemal zabúdať, že jeho spolupracovníci sú jeho blížni. Mal by rešpektovať rozličné typy pováh a názorov a podľa toho komunikovať. Predovšetkým sa má chrániť, aby svojimi rečami neznečisťoval duchovnú a ľudskú atmosféru pracoviska. Robia to predovšetkým tí, ktorí radi klebetia, ktorí splietajú rozličné intrigy medzi kolegami a ktorí sa boja povedať otvorene svoj názor. Mali by sme mať na pracovisku kredit dôveryhodných a mlčanlivých ľudí vtedy, keď ide o druhých.

Medzi najťažšie komunikácie patrí rozhovor so zamestnávateľom, ktorý nám kráti mzdu, je arogantný a pokladá nás len za nástroje zisku. Vtedy sme v neľahkej situácii. Chceme mať prácu a zároveň túžime zachovať si vlastnú dôstojnosť. Zdá sa, že viacej ľudí sa rozhoduje pre prácu a je to pochopiteľné. Ale je cenné aj to, keď si niekto vhodným spôsobom bráni svoje práva a dôstojnosť. Vtedy môže aj druhých povzbudiť k podobnému postoj. Žiaľ, tragédia je v tom, že neraz takíto ľudia musia z pracoviska odísť a hľadať si druhé. Ale je to možno pre nich lepšie, ako keď musia trpieť, byť ticho, a potom si to odnesie rodina alebo priatelia, a neraz aj ich zdravie.

Marián Šuráb „Radosť z rozprávania“

„Ak ho budeš hľadať, dá sa ti nájsť, ale ak ho opustiš, zavrhne ťa naveky!“

1 Krn 28,9

Ja hľadám tvoju tvár, Pane,
i v túto chvíľu, keď si uvedomujem, že stojím pred tebou,
keď si uvedomujem, ako mi je ťažko nájsť ťa.
Boli chvíle v mojom živote, Pane,
keď som tak veľmi cítil skutočnosť,
že si, že jestvuješ, že ma máš rád,
chvíle, keď mi vôbec nebolo ťažko s tebou
sa zhovárať, radovať sa, trpieť, namáhať sa,
nádejať sa, pracovať, odychovať.
No sú chvíle, Pane,
keď sa to z môjho života akosi všetko vytratí.
Neviem, prečo je to tak.
Vtedy som, Pane, nervózny, netrpezlivý,
rozčarovaný, ba i zlý, toľko vecí ma rozčuľuje, hnevá.
Vtedy mám pocit, že v teba neverím, a vyčítam si to.
Ty vieš najlepšie, Pane, ako sa vtedy trápim,
ako mi je ťažko, ba ako sa i bojím, že ťa stratím
a že sa stratím tebe.

Sú to chvíle, Pane,
ktoré by som nikdy nechcel prežívať,
a predsa sa v nich dakedy ocitám.
Myslím si a obviňujem sa, že je to za môj hriešny život.
Prichádzajú mi na um všetky moje zlyhania,
všetka moja neláska.
No bez toho, aby som si zakrýval tvár
pred svojou hriešnosťou,
si uvedomujem,
že je to pre mňa ešte oveľa viac,
hodina rastu, upevnenie môjho života s tebou, namáhavé,
ťažké hľadanie
a nachádzanie teba.

Neprestať ťa hľadať, Pane, neprestať hľadať tvoju vôľu
v trpezlivosti, v rozhovore s tebou, v znášaní chvíľ
prázdna a suchopárnosti,
v načúvaní teba.

Nedaj mi, Pane, zabudnúť,
že hľadať ťa znamená žiť, hľadať ťa
znamená zostať verný povolaniu človeka. Ved' čím som a
čo mám, ak nemám teba?!

Ved' čo hľadám a čo môžem nájsť,
ak nenájdem teba?!

Nuž, Pane, ja znova hľadám tvoju tvár, iba, Pane,
hľadám... Pane, teba hľadám!

Jozef Šuppa SJ „V dnešný večer Pane.. – meditácie

JUŽNÝ PÓL O južnom póle by sme mohli povedať, že je to najzdravšie miesto na zemi. Niet tam prachu, nie je znečistené odpadom a na celom kontinente žije len niekoľko ľudí. Vzduch je tam taký čerstvý a čistý, ako bol všade na zemi predtým, než človek začal vypúšťať do atmosféry priemyselný odpad. Je to tiež jedno z mála miest na zemeguli, kde človeka neohrozujú rôzne mikróby a baktérie. Nielen pre nízke teploty, ktoré im bránia v aktivite, ale jednoducho pre nevhodné podmienky na život. Okrem toho, vetry z južného pólu vejú na sever, čím odvíjajú všetku nečistotu.

Možno si myslíte, že niektorí ľudia by radi žili a bývali v takomto čistom prostredí bez baktérií, ale mýlite sa. Teplota na pobreží sa pohybuje okolo - 40 °C a vo vnútrozemí dosahuje až - 70 °C, čo je dosť chladno na bežný život.

Jeden arktický bádateľ zo žartu povedal: „Tam, kde sme boli, bola taká zima, že nám zamrzla sviečka a nemohli sme ju sfúknuť.“ „To je nič“, povedal jeho súper. „Tam, kde sme boli my, bol taký mráz, že slová vychádzali z našich úst ako kúsky ľadu a museli sme ich opekať, aby sme počuli, o čom sa zhovárime.“

Každý človek potrebuje „ľudské teplo“, aj keď si to možno niekedy ani neuvedomuje. Necítíme sa dobre v prostredí, kde vzťahy „vychladli“. Navonok možno vyzerá všetko ideálne, všetko tam funguje, ale v skutočnosti vládne „zima“.

Šírme okolo seba hrejivú lásku, ktorá roztopí studený ľad ľudských sŕdc.

Láska je najkratšia cesta k sebe i k ostatným.

J. Hormitz

Lectio divina

Stretnutie sa s Ježišom a povedzte to iným

Jn 1,35-42

³⁵Na druhý deň Ján zasa stál s dvomi zo svojich učeníkov, ³⁶a keď zbadal Ježiša, ktorý šiel okolo, povedal: Hľa, Baránok Boží! ³⁷Tí dvaja učeníci počuli, čo hovorí, a šli za Ježišom. ³⁸Ježiš sa obrátil a keď videl, že idú za ním, opýtal sa ich: Čo hľadáte? Oni mu povedali: Rabbi, — čo v preklade znamená Učiteľ — kde bývaš? ³⁹Povedal im: Poďte a uvidíte! Šli teda, videli, kde býva, a zostali v ten deň u neho. Bolo to okolo desiatej hodiny. ⁴⁰Jeden z tých dvoch, čo to počuli od Jána a šli za Ježišom, bol Ondrej, brat Šimona Petra. ⁴¹Ten našiel najprv svojho brata Šimona a povedal mu: Našli sme Mesiáša, čo v preklade znamená Pomazaný. ⁴²Priviedol ho k Ježišovi. Ježiš sa naňho zahľadel a povedal: Ty si Šimon, Jánov syn. Budeš sa volať Kéfas, čo v preklade znamená Skala.

Ďalšie čítania: 1Sam 3,3-10.19; Ž 40,2.4.7-8.9-10; 1Kor 6,13-15.17-20

ČÍTANIE:

Evanjeliá nie sú Ježišovými životopismi, ani nám o ňom nehovoria všetko. Evanjelisti napísali tieto príbehy, aby sme sa mohli viac dozvedieť o Ježišovi, ktorého oni poznali, a tak sa s ním bližšie zoznámiť. V dnešnom čítaní Ján hovorí o tom, ako sa Ježiš stretol so svojimi prvými učeníkmi. Najprv Ján Krstiteľ opísal Ježiša ako Božieho Baránka dvom svojim učeníkom. Tí chceli vedieť, čo tým mal na mysli, a napokon sa rozhodli nasledovať Ježiša. Ježiš ich oslovil a pozval, aby si pozreli miesto, kde býval. Dozvedáme sa, že toto stretnutie sa uskutočnilo asi o štvrtej popoludní. Potom s ním strávili zvyšok dňa, aby sa o ňom a jeho učení dozvedeli viac. Ondrej bol dojatý, neštrácal čas a hneď šiel povedať svojmu bratovi Šimonovi, že našli Mesiáša. Potom priviedol Šimona k Ježišovi. Šimonovo stretnutie s Ježišom bolo dramatické. Ježiš sa naňho pozrel, povedal mu, kým je a potom mu dal nové meno - Kéfas alebo Peter. V Ježišových časoch, napokon tak ako aj dnes, nové meno znamenalo novú identitu. Preto už prvé stretnutie s Ježišom Petra zmenilo (Mt 4,18-22). Hneď zanechal svoje zamestnanie rybára a išiel za ním. Ale vyžadovalo to roky rastu, lásky a služby Ježišovi, kým sa naozaj stal skalou, na ktorej Ježiš vybudoval svoju Cirkev.

MEDITÁCIA:

Čo sa môžeme naučiť z tohto úryvku o tom, ako sa ľudia stretávali s Ježišom a stali sa jeho učeníkmi? Ján Krstiteľ a Ondrej vedeli, kto bol Ježiš, a preto k nemu priviedli aj svojich priateľov. Ako sme my našli Ježiša? Bolo to vďaka pomoci iných kresťanov? Môžeme to niekoľkými slovami opísať? Prosme Boha, aby nám ukázal, ako môžeme pomáhať svojim priateľom, aby sa tiež stretli s Ježišom. Uvažujme o opise Ježiša ako Božieho Baránka. Meditujme o význame tohto titulu. (Pozri Ex 12,1-14; Lv 16,5-10.20-22; Iz 53,7)

MODLITBA:

Pane, prosíme, pomôž nám, aby sme lepšie pochopili, čo znamená byť tvojimi učeníkmi. Pomôž nám, aby sme si prehĺbili svoj vzťah k tebe a pomôž nám, aby sme urobili všetko, o čo nás požiadaš.

KONTEMPLÁCIA:

Každý z nás je povolaný iným spôsobom. Prvé čítanie z 1Sam 3,3-10.19 hovorí o tom, ako bol povolaný prorok Samuel. Boh mu dal zvláštnu úlohu a slobodnú vôľu ju splniť. Často vnímame, že Ježiš nás oslobodzuje, ale nemáme slobodu robiť čokoľvek, ako to Pavol vysvetľoval v druhom čítaní 1Kor 6,13-15.17-20. Keď patríme Bohu, sme povolaní, aby sme boli naozaj živými ľuďmi a zjavovali Ježiša svojimi slovami a činmi aj ostatným.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku